

HOMILIA DE LA FESTA DE SANT BENET, INSTITUCIÓ DE LECTOR I ACÒLIT DEL FRANCESC DOMÈNEC I PROFESSIÓ SOLEMNE PRIVADA DE MN. JOAN DURBÁN

50 anys s'han de celebrar, diu la gent. Avui celebrem 50 anys de la recuperació de la presència religiosa en aquest santuari de la mà del pare Salvador Jordana. Celebrem 50 anys del retorn de la vida eremítica a aquesta mola 1000 anys després de la seva primera presència documentada. Celebrem 50 anys del somni d'una comunitat monàstica en aquesta casa de la Mare de Déu.

Aquest aniversari, però, no l'estaríem celebrant si el pare Jordana hagués fet l'eremita, hagués mort i, de nou, el santuari hagués quedat deshabitat. Celebrem aquest aniversari perquè el seu somni s'està, a poc a poc, fent realitat. Celebrem aquest aniversari perquè avui Mn. Joan Durban es consagra privatament, però formalment, a una vida d'estabilitat, pobresa, castedat i obediència en el marc de l'associació pública de fidels "Comunitat de Lord" que persegueix la vida monàstica en aquest beneït lloc. Celebrem aquest aniversari perquè avui el Cesc, membre d'aquesta comunitat, en el seu camí cap al sacerdoci, rep els ministeris laicals de lector i acòlit, i mostra que la presència de monjos sacerdots en aquest santuari es va fent, a poc a poc, una realitat.

Sí, 50 anys s'han de celebrar! I avui els celebrem, però no mirant al passat, sinó al futur.

***

Heu escollit la festa de Sant Benet per celebrar aquest aniversari. Una data magnífica per professar, una festa que revela allò que faràs, Joan, al final d'aquesta celebració: fer formal una consagració a una vida en obsequi de Jesucrist a través de l'oració i el treball manual, imitant Crist en la pobresa, la castedat i l'obediència en aquest claustre natural que és Lord.

Benet, com tants a finals del segle V, es retirà, escandalitzat de la decadència d'un cristianisme que en poc més d'un segle havia passat del radicalisme del martiri a la mediocritat de la religió oficial de l'imperi. Els baptismes massius de pagans, la manipulació de la nova religió per part dels poderosos, feia molt difícil la vida cristiana en el món. Els carmelites a palestina, els monjos del desert a Egipte, Benet a Itàlia, anaren a cercar la *vera vita cristiana* en el silenci i la solitud, en la lectio divina, en el treball humil, en l'acollida fraterna. Benet, pare dels monjos d'occident, amb la seva regla plena de saviesa, va escampar la vida monàstica a tot Europa i

feu dels monjos els grans instruments de revitalització del cristianisme a l'imperi i d'evangelització del centre i el nord d'Europa; és per això que en fou declarat patró.

Nosaltres també som fills d'un cristianisme social que agonitza. Després de decennis batejant tothom i subsegüentment administrant la resta dels sacraments a veritables pagans, ja estem tocant fons i la pandèmia ens ha donat el toc de gràcia. Estem tornant a sortir de dos en dos, sense bossa ni sarró, per anunciar de nou l'evangeli amb els signes de Jesús –treure dimonis i curar malalties– a persones que ja no saben res d'ell. Necessitem monestirs que acullin tots aquells que volen conèixer el Senyor i enmig del soroll i les presses no poden. Necessitem veure la radicalitat de l'evangeli encarnada en uns homes que ho han deixat tot. Uns homes que viuen en pobresa, que mostren que allò que cerca desesperat tothom no és sinó la pròpia perdició. Uns homes que revelen que l'amor de Déu és tan gran i extraordinari que per a alguns pot substituir l'amor *esponsal* i per a la majoria l'autentifica. Uns homes que anuncien que la felicitat no es troba a fer allò que ens dona la gana, sinó en l'obediència a la voluntat de Déu. Deixebles de Crist que ens ensenyen què és i què no és l'evangeli.

Joan, tu i la colla que va discernint la seva vocació en aquesta comunitat sou flames esperançadores en aquest vast territori que necessita de nou la llum de l'evangeli. Sou també recer per a molts que de molt lluny cerquen i troben la pau en aquesta casa de Maria. Qui sap si, avui, tornem a entendre per què santa Maria no va permetre que baixessin aquesta venerada imatge al poble. Qui sap si, amb la seva estabilitat, ens estava dient que la vida cristiana floreix en aquesta terra no quan ens diluïm enmig del món, sinó quan ens arrecerem en el desert, quan ens renovem a la muntanya, quan ens veiem en veritat i descobrim Déu en el silenci, enmig de la seva obra creadora i de les obres de la seva recreació.

Avui, Joan, formalitzes a través de la consagració perpètua allò que has viscut des de fa anys als peus del pare Jordana. Avui segelles amb un signe especial el nou camí que Maria ha obert a través teu amb aquesta comunitat que t'està concedint de fer néixer. Rere teu, aniran professant altres membres. Déu vulgui que, algun dia, un servidor o qui em succeeixi pugui erigir un monestir i així convertir el pas que avui fas en vots solemnes públics d'estabilitat, pobresa, castedat i obediència.

***

Cesc, ja portes 4 anys de formació sacerdotal al Seminari i en la vida comunitària aquí a Lord. Ja abans havies discernit que el Senyor et cridava

a aquesta espiritualitat salvatge en aquest santuari. Ser monjo-sacerdot serà per a la teva santificació i per al servei sacramental i espiritual de tots els qui pugin a aquest santuari.

Jesús va enviar els seus deixebles a treure dimonis i a curar malalties. En aquest santuari, que és un veritable hospital de campanya, la majoria dels qui hi pugen estan malalts o estan esclavitzats pel maligne. Aquí l'única medicina és la gràcia, és l'Esperit Sant a través de l'oració, del diàleg amb Déu a través de la paraula, la vida fraterna i els sagraments. Aquí aquesta medicina és especialment poderosa perquè la plena de gràcia, la plena de l'Esperit Sant, intercedeix perquè així sigui i es vegin veritables miracles. No ets tu mateix un d'ells?

Avui, en aquest camí cap al sacerdoci, t'instituiré lector i acòlit. Rebràs aquests ministeris laicals, accessibles des de fa uns mesos a tots els fidels, homes i dones, majors de 25 anys, cridats a servir la paraula i l'eucaristia en les seves comunitats. Aquí, aquest ministeri adquireix un relleu especial de cara endins i de cara enfora.

El ministeri de lector et faculta per proclamar la paraula amb unció en aquesta comunitat que vol ser orant, que vol alimentar-se diàriament de la paraula de Déu i que així es disposa a rebre fructuosament els sagraments. El ministeri d'acòlit et capacita per servir l'altar en l'eucaristia diària, per administrar la comunió als fidels i als malalts, per exposar el santíssim sagrament i així ajudar Mn. Joan en la vida sacramental de la comunitat.

A més, et faculta també per ajudar els qui pugen a fer-se amics de la paraula, per fer més solemne la celebració de l'eucaristia per a tots aquells que venen necessitats d'adorar i contemplar el misteri on Déu es deixa veure i acollir. També et permet ser una ajuda a Mn. Joan en l'acollida als qui volen venir aquí dalt a recollir-se en solitud amb el Senyor.

Aquests ministeris no seran fructuosos si tu no reps cada dia amb docilitat la paraula que proclamaràs. Has de meditar-la amb atenció perquè cada dia augmenti més en el teu cor un amor viu i suau envers la Sagrada Escripura. Alhora has de procurar que la teva vida sigui una fotografia de la paraula que contemples que és Crist mateix.

Tampoc no ho seran si no t'esforces a viure amb profunditat el sacrifici del Senyor i a conformar-hi perfectament la teva vida. Procura captar el sentit més íntim i espiritual d'allò que fas, de manera que cada dia t'ofereixis tu mateix a Déu, com una oblació espiritual que li serà agradable per Jesucrist.

Recorda que així com participes d'un sol pa amb els teus germans, així mateix formes amb ells un sol cos. Estima sincerament el cos místic de Crist, que és el poble de Déu i que es fa concret en el teu cas en aquesta comunitat de Lord. Estima especialment els dèbils i els malalts que en tan gran nombre pugen a aquesta casa de Maria que has fet casa teva. I viu segons el manament del Senyor que en el darrer sopar va donar als apòstols: "Estimeu-vos els uns als altres, tal com jo us he estimat".

***

50 anys s'han de celebrar i s'han de celebrar mirant cap al futur. Ara instituiré el Cesc, després de la comunió acolliré la professió privada de Mn. Joan. Quina gran celebració de futur!

Santuari de Lord, 11 de juliol de 2021